

HI HA CONTRABAN I CONTRABAN

46.000 tones de residus il·legals a Catalunya

Una xarxa criminal les va introduir de contraban i les va enterrar en terres agrícoles. Així, aquesta organització ha transportat il·legalment, durant anys, milers de tones de residus gavatxos a Catalunya. La Guàrdia Civil, sempre vetllant pel bé de la humanitat, va detenir quatre individus en una operació en què van participar també l'Europol i la Gendarmeria francesa. Sembla que algun guripa no cobrava prou.

La xaxa utilitzava documents falsificats per a disfressar residus municipals i industrials, alguns perillosos i tòxics, com a *producte* o *sòl*, cosa que els va permetre eludir els controls internacionals de transferència de residus i les regulacions ambientals espanyoles. En evitar els procediments d'eliminació adequats, van evadir impostos en ambdós països i van estalviar-se costos d'e-

liminació que haurien estat considerablement més alts a França, degut a uns impostos ambientals més estrictes.

La investigació va començar el 2022, quan la benemèrita —que, de tant en tant, fa alguna cosa bé, ni que sigui de casualitat— va inspeccionar una planta de tractament de residus a Barcelona que resulta que abocava i enterrava materials contaminats en terres agrícoles; principalment, al bell municipi de Sant Esteve Sesrovires (o, per als tri-cornuts, Sant Esteve de les Roures), arxiconegut mundialment pel grandió mèrit de ser el bressol de la Rosalia (els veïns, per cert, encara esperen que un dia torni de Miami i reparteixi alguns feixos a la plaça de la seva monstruosa església). Altres remeses de merda s'enviaven a quatre abocadors de residus inerts i tres abocadors de residus no-

perillosos, on es van barrejar amb terra diversos materials, com plàstics, fusta i envasos.

D'acord, prou de copiar la premsa... El que realment volem dir: com és possible enterrar milers de tones en un poble i que ningú digui res? Ni els propietaris de les terres, ni l'ajuntament, ni els veïns... i ara tothom farà semblants de córrer! Quines penques... És clar que és un poble molt trafolla.

En fi, l'Agència Catalana de Residus i l'Ajuntament de Sant Esteve Sesrovires han estat degudament alertats i se suposa que s'estan duent a terme esforços per a controlar, segellar o descontaminar les zones afectades. Bé, això és com un mal acudit...

El problema és que tot és veritat!

SAFAREIG JUDICIAL

Què fem amb el Peinado?

El jutge Peinado és un franc tirador decidit, abans no el jubilin, a acabar amb el "socialisme" espanyol i família. Sobretot li agrada la família i, com és sabut, de fa ja un temps, ha centrat la seva atenció en la Begoña Gómez. Certament, ha de resultar engrescador (quan no excitant) perseguir la parella de tot un president; en especial, si el caçador té una paranoia de cavall.

La biografia professional del Peinado està farcida d'errors, no sempre involuntaris (gairebé mai involuntaris). Si la judicatura mundial atorgués un premi al més ximple de la classe, aquest jutge tindria la medalla assegurada... però el cabró del Peinado és més que ruc: té mala llet. La persecució a la Gómez, al límit no ja de la legalitat sinó del pudor, n'és una excepcional mostra. Tot i això, el poder judicial encara no

té clar si caldria arxivar o no les queixes contra el jutge. Més o menys com si, en un simposium de psiquiatres, els professionals dubtessin de la salut o malaltia mental d'en Trump (tot i que també déu-n'hi-do, la psiquiatria...).

D'aquest dubte existencial del poder judicial, se'n pot deduir, sense marge d'error, la situació de la justícia en la soferta Espanya. Cert que una part dels jutges van fent la seva feina amb bona voluntat; poden errar, perquè són humans, però —perdoneu que se m'escapi el riure— no ho fan de mala fe... En tot cas, és innegable que la cúpula és un cau de memòria i tradició franquista, un niu de salvadors de la pàtria, tan egòlatres com impunes.

Com han arribat fins aquí? Per casta. Més enllà del govern franquista, ha mutat una espècie, genèticament alte-

rada (probablement, a causa de Palomares), que produeix exemplars com en Peinado. És igual que es jubili, és igual que abandoni aquest món, tot havent rebut els sants sagraments; en sortirà un altre i un altre després. És, de ben segur, la pols de l'àrida Espanya.

Llufa